

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Projektowanie wnętrz w obiektach zabytkowych

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura wnętrz

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

drugiego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/2

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

Polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

15

Ćwiczenia

Laboratoria

Projekty/seminaria

45

Inne (np. online)

Liczba punktów ECTS

4

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr inż. arch. Joanna Kaszuba

e-mail: joanna.kaszuba@put.poznan.pl

Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

Wymagania wstępne

Wiedza:

- podstawowa wiedza z zakresu historii architektury i wnętrz architektonicznych,

- uporządkowana, podbudowana teoretycznie wiedza ogólna obejmująca kluczowe zagadnienia z zakresu projektowania architektonicznego wnętrz,
- podstawowa wiedza o trendach rozwojowych w projektowaniu architektonicznym wnętrz,
- podstawowa wiedza niezbędna do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań projektowania architektonicznego wnętrz.

Umiejętności:

- pozyskiwanie informacji z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, integrowanie informacji, dokonywanie ich interpretacji, a także wyciąganie wniosków oraz formułowanie i uzasadnianie opinii,
- umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł.

Kompetencje społeczne:

- student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób,
- student ma świadomość i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje,
- potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.

Cel przedmiotu

1. Zapoznanie studentów z problematyką wykonywania Białych Kart Ewidencyjnych Zabytków Architektury i Budownictwa,
2. Nabycie umiejętności wykonywania analizy konserwatorskiej wnętrz obiektów zabytkowych i korzystania z opracowań archiwalnych (archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, zbiory specjalne bibliotek, archiwa prywatne i inne).
3. Zapoznanie na przykładzie konkretnych obiektów z tradycyjnymi technikami, konstrukcjami budowlanymi, historycznym detalem architektonicznym wnętrz.
4. Zapoznanie studentów z problematyką modernizacji oraz adaptacji wnętrz w obiektów zabytkowych.
5. Poznanie zagadnień, współczesnych tendencji oraz trendów w projektowaniu modernizacji wnętrz obiektów zabytkowych.
6. Kształcenie umiejętności rozpoznawania potencjału istniejącej struktury architektonicznej: analizy różnorodnych powiązań, wartości zastanych i uwarunkowań w istniejącym obiekcie i jego najbliższym otoczeniu takich, jak kontekst kulturowy, istniejące problemy funkcjonalne i aspekty społeczno – ekonomiczne.

7. Nauka znalezienia równowagi pomiędzy wymogami technicznymi, konserwatorskimi, funkcjonalnymi oraz estetycznymi, których uwzględnienie jest konieczne w trakcie adaptacji wnętrza obiektu zabytkowego lub historycznego na cele współczesne.
8. Doskonalenie umiejętności symulacji i wielowariantowego kształtowania koncepcji wnętrza architektonicznego.
9. Nabycie i kształcenie umiejętności konstruowania programu użytkowego obiektu o złożonej funkcji, kształcenie umiejętności integracji funkcjonalnej z istniejącym obiektem i otoczeniem.
10. Nabycie i kształcenie umiejętności dostosowania programu funkcjonalnego do istniejącej struktury przestrzennej obiektu, ocena jego możliwości przestrzennych i funkcjonalnych.
11. Nabycie umiejętności kreatywnego spojrzenia na funkcję i konstrukcję budynku w kontekście przestrzennym i kulturowym z uwzględnieniem wartości historycznej obiektu.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu historii sztuki, wzornictwa i architektury oraz architektury wnętrz. Ma szczegółową wiedzę związaną z projektowaniem architektonicznym wnętrz w ujęciu interdyscyplinarnym, z uwzględnieniem kontekstu kulturowego, przestrzeni prywatnej, półprywatnej i publicznej. Zna specjalistyczny język i terminologię z zakresu projektowania architektury wnętrz. Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu konserwacji, modernizacji i adaptacji wnętrz w obiektach zabytkowych. Zna i rozumie teoretyczny i praktyczny wymiar działalności projektanta architektury wnętrz. Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej

Umiejętności

Potrafi wykonać projekty architektoniczne wnętrz dla skomplikowanych obiektów architektonicznych o złożonym układzie funkcjonalnym, konstrukcyjnym i technologicznym. Potrafi podejmować samodzielne decyzje dotyczące projektowania i realizacji prac projektowych. Potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne z przedstawicielami różnych branż oraz pozostałymi uczestnikami procesu projektowego oraz posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu architektury wnętrz, architektury i urbanistyki w języku polskim i obcym (na poziomie B2+ ESOKJ). Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować w nich wiodącą rolę. Potrafi określić kierunki dalszego uczenia się i zrealizować proces samokształcenia.

Kompetencje społeczne

Potrafi pracować nad wyznaczonym wielowątkowym zadaniem w sposób odpowiedzialny, samodzielnie i w zespole. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania; ma świadomość ważności zachowania się w sposób profesjonalny. Posiada umiejętność krytycznej oceny swojej wiedzy oraz uznaje znaczenie opinii ekspertów w rozwiązywaniu problemów praktycznych i poznawczych. Jest odpowiedzialny za rzetelność uzyskanych wyników swoich prac i ich interpretację. Zdaje sobie sprawę ze społecznych i humanistycznych aspektów pracy architekta wnętrz. Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego aktualizowania i uzupełniania wiedzy oraz konieczności

podnoszenia kompetencji zawodowych i społecznych. Przestrzega i rozwija zasady etyki zawodowej oraz działa na rzecz przestrzegania tych zasad.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

1. W trakcie zajęć projektowych:

Odbywa się to w trakcie indywidualnej korekty, co jest konieczne ze względu na specyfikę oraz zróżnicowanie tematów projektowych. Mimo, że korekta dotyczy tematu indywidualnego, jest przeprowadzana w obecności całej grupy, co pozwala uczestnikom zajęć na rozbudowanie własnych doświadczeń projektowych o inne, dotyczące podobnych tematów (różnorodność wariantów koncepcji) dla swych odrębnych projektowych poczynąń.

2. W trakcie przeglądów cząstkowych:

Sprawdzeniu podlegają: stopień zaawansowania pracy studenta, jego decyzje analityczne i syntetyczne, podejmowane w trakcie ćwiczeń.

Decyzje analityczne dotyczą oceny wartości zastanych (istniejącej, zabytkowej struktury przestrzennej, różnie uwarunkowanej oraz jej otoczenia).

Decyzje syntetyczne dotyczą koncepcji funkcjonalno-przestrzennej, jej dostosowania do zastanych warunków z uwzględnieniem wielu wymogów, w tym konserwatorskich.

Formą przeglądów są prezentacje koncepcji indywidualnych na forum grupy oraz krytyczna analiza efektów

Przeгляд cząstkowy kończy się oceną. Średnia tych ocen składa się na ocenę końcową.

3. Podczas przeglądu końcowego:

Przeгляд końcowy, na ostatnich zajęciach ukazuje efekty pracy osiągnięte w ciągu całego semestru. Projekty wewnątrz przedstawione są na wielkoformatowych planszach lub/i w formie prezentacji. To umożliwia ocenę względną – poprzez porównanie efektów prac w całej grupie projektowej.

Ocena końcowa wystawiona jest na podstawie efektu końcowego (w 70 %) przy uwzględnieniu ocen z przeglądów cząstkowych (w 30%).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Uzyskanie oceny pozytywnej z modułu, zależne jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich zapisanych w sylabusie efektów kształcenia.

Ocena formująca:

- oceny z przeglądów cząstkowych (w tym: ocena wiedzy oraz prezentacji na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja

- ocena efektu końcowego

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:

ocena wystawiona jest na podstawie efektu końcowego (w 70 %) przy uwzględnieniu ocen z przeglądów cząstkowych (w 30%).

Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Treści programowe

Wykłady:

1. Wprowadzenie do tematyki zajęć, omówienie treści programowych i zasad zaliczenia przedmiotu.
2. Biała karta – omówienie Kart Ewidencyjnych Zabytków Architektury i Budownictwa. Omówienie zasad i metodyki sporządzania Białej Karty.
3. Analiza dostępu do materiałów źródłowych (publikacje, książki). Omówienie zasad korzystania z opracowań archiwalnych (archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, inwentaryzacje bud., i inne).
4. Omówienie rozpoznania „in situ”. Analiza dokumentacji fotograficznej wewnątrz w obiektach zabytkowych. Zasady inwentaryzacji wewnątrz zabytkowych.
5. Omówienie problemów dotyczących projektowania, modernizacji i adaptacji wewnątrz w obiektach zabytkowych z uwzględnieniem wymagań konserwatora zabytków. Dostosowanie wewnątrz dla osób niepełnosprawnych.
6. Rola detalu w projektowaniu wewnątrz w obiektach zabytkowych.

Projekt:

ćwiczenie semestralne obejmuje:

1. wykonanie Białych Kart Ewidencyjnych Zabytków Architektury i Budownictwa na podstawie wykonanych wcześniej analiz konserwatorskich obiektów zabytkowych, korzystania z opracowań archiwalnych (archiwum Konserwatora Zabytków, archiwa państwowe, zbiory specjalne bibliotek, archiwa prywatne i inne).
2. wykonanie projektu wnętrza w obiekcie zabytkowym:
 - wybór obiektu zabytkowego
 - wybór nowej funkcji wnętrza w obiekcie zabytkowym

- analizy stanu istniejącego obiektu wraz z jego otoczeniem w kontekście planowanych zmian we wnętrzu, w tym m.in. powiązań komunikacyjnych i funkcjonalnych z otoczeniem (mapy sytuacyjno-wysokościowe, dokumentacja fotograficzna),
- analizy układu konstrukcyjnego obiektu i istniejących rozwiązań materiałowych,
- uwzględnienie wymogów konserwatorskich
- stworzenie programu funkcjonalnego dla projektowanego wnętrza, podział na strefy, itp.
- opracowanie kilku wariantów koncepcyjnych
- wybór najlepszego rozwiązania funkcjonalno-przestrzennego
- zapis techniczny projektu wnętrza w obiekcie zabytkowym w postaci projektu architektonicznego (wraz z projektem zagospodarowania terenu)
- prezentacja projektu architektonicznego wnętrza przy pomocy metody graficznej na wielkoformatowych planszach lub/i w formie prezentacji.

Metody dydaktyczne

1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną.
2. Ćwiczenia o charakterze projektowym pozwalające na praktyczną implementację problematyki omawianej na wykładach.
3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).
4. eMeeting (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania on-line).

Literatura

Podstawowa

1. Badania i ochrona zabytków w Polsce w XX wieku, materiały konferencji naukowej, Oficyna Wydawnicza Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Warszawa 2000.
2. Borusiewicz W., Konserwacja zabytków budownictwa murowanego, Arkady, Warszawa 1985.
3. Czasopisma: Ochrona zabytków, Ochrona i konserwacja zabytków, Renowacje, Biuletyn informacyjny konserwatorów dzieł sztuki, KAIU.
4. Grzeszczuk-Brendel H., Mieszkanie w mieście: Poznań w kontekście europejskich reform mieszkaniowo-urbanistycznych, Poznań 2018.
5. Jakimowicz T., Pałac Górków w Poznaniu, Wydawnictwo Miejskie, Poznań 1998.
6. Kadłuczka A., Ochrona zabytków architektury. Zarys doktryny i teorii, t. 1, Stowarzyszenie

Konserwatorów Zabytków, Kraków 2000.

7. Kalinowski K., Odbudowa zabytkowych miast w Polsce. Teoretyczne podstawy i realizacja na przykładzie Gdańska, w: Ochrona dziedzictwa kulturowego zachodnich i północnych ziem Polski, Warszawa 1995.
8. Klause G., Próba nowego spojrzenia na problem odbudowy Starego Rynku w Poznaniu, w: KMP 2003/2.
9. Małachowicz E., Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym, Wrocław 2007.
10. Mączyński Z., Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym; Arkady; Warszawa 1997.
11. Prószyński J., Dziedzictwo kultury Polski. Jego straty i ochrona prawna, t. 1, 2, Kantor Wydawniczy, Zakamycze 2001.
12. Słomiński M., Szczecińskie Podzamcze, Spółdzielnia Mieszkaniowa Podzamcze, Szczecin 1998.
13. Zin W., Kalinowski, Biegański P. (red.), Zabytki urbanistyki i architektury w Polsce. Odbudowa i konserwacja, t. 1, Miasta historyczne, Arkady, Warszawa 1986.
14. Neufert E., Podręcznik projektowania architektonicznego, Arkady, 1995
15. Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie
16. Prawo budowlane

Uzupełniająca

1. Dzieło sztuki i zabytek, materiały XXV sesji Stowarzyszenia Historyków Sztuki, PWN, Warszawa 1976.
2. Frycz J., Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795 – 1918, PWN, Warszawa 1975.
3. Kondziela H., Stare Miasto w Poznaniu. Zniszczenia-odbudowa-program dalszych prac, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1971.
4. Linette E., O gotyckiej architekturze katedry poznańskiej, [w:] Podług nieba i zwyczaju polskiego. Studia z architektury i sztuki ofiarowane Adamowi Miłobędzkiemu, PWN, Warszawa 1988.
5. Lubocka – Hoffmann M., Elbląg. Stare Miasto, Elbląg 1998.
6. Małachowicz E., Ochrona środowiska kulturowego, t. 1, 2, PWN, Warszawa 1988.

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	120	4,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	60	2,0
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwίων/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	60	2,0

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności